

Giedrė Balčytytė-Kurtinienė, Ieva Pikutytė

Vilniaus universitetas

Dialektas ir identitetas britų ir amerikiečių subkultūrinėje muzikoje

Nors sociolingvistiniai tyrimai dažnai apima įvairiausias kalbos vartojimą įtakojančius socialinius veiksnius, apie kultūrinę kalbos reikšmę populiariojoje muzikoje kalbama retai. Visais laikais populiariosios muzikos atlikėjai kalbą dainose vartojo kaip tam tikrą išraiškos priemonę, siekdami prisitaikyti prie tam tikrų bruožų, būdingų muzikos stiliams, taip pat stengdamiesi sukurti charakteringus savo identitetus. Šiame straipsnyje aptariama tarties ir žargono reikšmė kuriant subkultūrinį identitetą *gatvės pankroko* (*angl. street punk*) ir *Oi! darbo klasės pankroko* (*angl. Oi! punk rock*) muzikos stiliuose. Pagrindinis tyrimo tikslas yra išanalizuoti dialekto modelius, kurie atsispindi britų ir amerikiečių muzikos grupių dainose, stengiantis susieti muzikantų kalbinę elgseną su platesnėmis siekiamo identiteto teorijomis ir troškimo tapatintis su tam tikra socialine grupe. Tyrimui buvo atrinktos 80 dainų, kurios nagrinėjamos kiekybiniais ir kokybiniais metodais. Pagrindinis dėmesys yra skiriamas britų darbininkų klasės vietiniam dialektui *Kokni* (*angl. Cockney*). Tyrimo rezultatai rodo, jog *Oi! darbo klasės pankroko* (*angl. Oi! punk rock*) muzikos stiliaus grupių muzikantai stengiasi pabrėžti darbininkų klasės identitetą skolindamiesi iš pastarųjų kai kuriuos tarties bruožus ir specifinį žargoną, tuo pačiu metu išreikšdami *skustagalvių, žarg. skinų* (*angl. skinhead*) subkultūros vertybes ir atsiribodami nuo nepageidautinų socialinių grupių.